

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 3 Iulie st. v.

Nici buna cuviință nu mai e bună în toate împrejurările.

În capitala Germaniei are loc festivitatea a X-a a trăgătorilor germani la semn.

Este obicei, că la ocazii de aceste se duc ca oaspeți și trăgători din statele învecinate, chiar și mai îndepărtate.

Buna cuviință aduce cu sine, ca străinii să fie binevenți și preste tot să li-se facă o primire cu oareși-care solemnitate. Este și un fel de reciprocitate aceasta, conform dicierii: Ați mie, mâne ție. Dar' afară de aceasta oaspele trebuie primit de așa, ca să nu se simtă de tot străin, unde s'a dus să ospiteze.

În anul acesta s'au dus la Berlin și vre-o câțiva reprezentanți ai trăgătorilor maghiari dela Budapesta, mai mulți de origine maghiară nouă decât vechie. Cei de origine nouă se cam obișnuiesc a reprezenta ei maghiarismul de origine vechie. Mai ales când între conaționalii lor de mai nainte nu se

bucură de mare și de multă trecere din cauze felurite.

Berlinezii, oameni cu fineță, au primit și pe acestia, ca și pe alți oaspeți din state, din monarhii străine. Ba oameni privați și-au permis și luxul, sciind cât în Maghiarii la tricolorul lor, ca dacă li-a dat vre-o cină sau vre-un prânz, să-i grămădească exclusiv cu tricoloruri maghiare, încât trăgătorii „maghiari” să cugete, că sînt la ei acasă.

Acum din cauza aceasta, inocentă am pute' dice, se vede bucurie în Israel! Supărarea de demădile din presa maghiară, pricinuită fiindcă presa germană spusese somităților literare maghiare, care voiau să cerceteze Berlinul, se șadă acasă, că acolo nu e loc pentru dîsele, a dispărut. În locul ei s'a instalat cea mai completă bucurie.

Dar' cum nu s'ar instala bucuria cea mai completă, când reprezentanții trăgătorilor maghiari în Berlin nu au auzit nici baremi un „Abzug”, nici alte grațiosități de aceste, obicinuie pe aici pe la noi, în leagănul libertății și al constituționalismului? Grațiosități, la care poate după unele antecedente din anii de mai înainte erau în drept a se aștepta. Nu este tocmai așa demult, decînd limba și scena germană erau obiecte de despreț și de ocară, ba și de huiduire înaintea concetățenilor noștri maghiari.

Acești concetățeni ai noștri însă nu se mărginesc la bucuria pentru buna primire ce o avură trăgătorii maghiari în capitala Germaniei. Din presa lor vedem, că se fac concluziuni politice. Un oficios maghiar vedem că merge atât de departe, încât din cauză, că trăgătorii maghiari n'au fost dați afară din Berlin, ca somitățile literare, încă înainte de a intra scrie un articol de fond despre triumful național al statului unguresc.

Se cere, ce e drept, multă naivitate pentru a ajunge din un astfel de incident la astfel de concluziune. Se vede însă, că în sferele politice maghiare naivitatea este în prevalență și mai cu seamă în sferele guvernamentale, căci altfel cum s'ar pute', ca un guvern să vină și, saltând de bucurie, să spună publicului său: uitați-vă minune, Berlinzii nu numai că pe trăgătorii noștri la semn nu i-a dat afară, dar' i-au și primit cu discursuri și cutare fabricant

li-a dat și o cină. Toate aceste însă dovedesc triumful național al statului maghiar.

Foarte consecuent serie apoi oficiosul maghiar, că acum, după-ce reprezentanții trăgătorilor maghiari au mâncat bine și au ciocnit păhare la Berlin, n'au ce mai dice nici Românilor, nici Sârbii, nici Rușii din Ungaria și n'au ce mai trage cu ochiul preste frontieră și nici Croatul n'are să mai pretindă stat în stat.

De sigur nu. Mai ales fiindcă nici până acum n'au tras unii cu ochiul preste limitele patriei, nici alții n'au pretins stat în stat. Însă cu toate-că trăgătorii maghiari la semn au fost bine primiți în Berlin, nu credem că Românilor, Sârbii etc. vor înceta de a stărui prelungă susținerea firii poliglote a statului unguresc, în care nu numai naționalitatea maghiară, ci alături ea aceasta toate și, adică și cea română, cele slave și cea germană, se se bucură de același drept de existență în măsura, în care contribuie la susținerea statului unguresc.

Firea statelor nu se alterează prin aceea, că vre-o câțiva inși, de existență națională îndoeinică, pleacă dela Budapesta cu tricolorul maghiar în pelărie, fie la Turin, fie la Paris, fie la Berlin și-i petreacă vre-o câteva zile. Cetățenii statului unguresc rămân tot aceiași, care au fost de vre-o zece secol, cu aceleași pretențiuni de existență, pentru care s'au luptat, se luptă și se vor lupta până și-le vor vedea asigurate.

Asupra firii acesteia a statului ar trebui mai ales să-i îndrepteze privirile presa maghiară și în special cea oficioasă. Dela aceasta se tragă consecuențele și se facă concluziuni. Și sîntem siguri, că ar face un lucru cu mult mai folositor patriei, de care dice că se interesează, decât când de bucurie, că cineva strînge unor Maghiari mîna, pentru-că așa cere buna cuviință, aruncă cu noroi în concetățenii acestora, fără să se gîndească, că fără de acestia concetățenii maghiari nu sînt în stare de a face nimica de Doamne-ajută.

Dar' de câte-ori li-s'a cântat concetățenilor maghiari cântecul acesta!

Li-s'a cântat, însă tot înzadar. Ei au rămas și, așa se vede, vor rămâne tot aceiași copii bătrîni, pentru care o turtă dulce dela străini valorează mai mult

decît pacea și buna voință între toți cetățenii patriei comune.

Și tot ei dice, că tragem cu ochiul în afară.

Nu cumva se potrivește și la dîșii dicătoarea:

Wie der Schelm, so denkt er?

Cestiunea gimnasiului din Beiuș.

„Familia” din Oradea-mare publică în Nrul seu dela 13 l. c. următorul raport despre ședința consistoriului plenar al diecesei oradane, ținută la 9 l. c. n.:

„La 9 l. c. s'a ținut în reședința episcopescă gr.-cat. din Oradea-mare sub preșidiul Preasf. Sale dlui episcop diecesan Mihail Pavel un consistor plenar, la care s'au învitat nu numai toți asesorii consistoriali, ci și toți protopopii și administratorii protopopesici, precum și mai mulți parochi din diversele protopopiate. Sciinduse, că în această ședință consistorial-plenară și înmulțită are să se lămurească cestiunea gimnasiului din Beiuș și anume introducerea limbii maghiare ca limbă de propunere în cele patru clase superioare ale numitului gimnasiu, aproape toți invitații s'au prezentat, ba și alții s'au întrunit, încât numărul celor prezenți s'a urcat la 54. Despre decursul ședinței primim următoarea informațiune: II. Sa părintele episcop diecesan Mihail Pavel, deschidînd ședința, a făcut istoricul fazei, prin care a trecut gimnasiul din Beiuș, și sub impresiunea unei emoțiuni vădite a relatat despre măsurile ce a luat pentru conservarea acestui clonodiu scump al diecesei oradane gr.-cat. Cuvintele sale părintesci, isvorite din cea mai devotată inimă românească, au produs impresiune foarte adîncă asupra tuturor, în ochii multora străluciau lacrimi. Frunții clerului, luând apoi cuvîntul, au dat expresiune devotamentului pentru ilustrul cap al diecesei. În urmă, după oare-care discuțiuni, parochul Ioan Moldovan din Nir-Adon a făcut următoarea propunere, primită cu unanimitate:

„Consistorul plenar, considerînd giuristările puse la evidență, cu mulțumită ia cunoștință despre procedura basată a guvernului diecesan, observată în afacerea gimnasiului de Beiuș, și prin urmare nu consimțesc cu enunțările diarelor referitoare la cauza aceasta. Încât însă e convins consistorul plenar, că în clasele superioare ale acestui gimnasiu vor fi totdeauna studenți parte din loc, parte veniți dela alte institute, care nu vor posedea limba maghiară și astfel fără explicațiuni românești neputînd face progres în științe, vor fi necesități a părăsi institutul, — roagă pe

II. Sa episcopul să efectuească cu tot adinsul, ca în cele patru clase superioare să se propună toate studiile în limba română și maghiară.

Mai însemnăm, că la acest consistor plenar, sub preșidiul episcopului au luat parte: canonicii: prepositul Teodor Kövály, Paul Vela, Dr. A. Lauran, Artemiu Șarceadi; canonicul onorar: Ioan Maga; arhidiaconul părților sîtmărene Cirac Barbul; arhidiaconii onor. Paul Pap, George Iuhas, Petru Mihut, G. Oros, S. Bota; protopopii Ioan Christian, Ioan Sălăgean, Ioan Pop (Șinad), Gavril Lazar, Ioan Boroș, Ant. Bonyi, Mih. Ciurdariu, Vas. Zișor, Ioan Pap (Boroș-Sebeș), Aug. Pelle, Lud. Venter și adm. prot. Mih. Cinca; asessorii consistoriali: Ioan Moldovan, Teodor Roșu, Mih. Diș, Gavr. Papdan, Iuliu Papfalvai, Silviu Rezei, Moise Neș, Nic. Marcuș, Ioan Butean, G. Marienescu, V. Leșan și preoții Grig. Borlan, Ioan Pop (Holod), Ioan Erdelyi, Ant. și Corneliu Gitta, Mih. Marcuș, Coriolan Ardelean, Dr. Felician Bran, George Perényi, Vas. Steer, Samuil Ciceronescu, Lazar Ierne, Ant. Fritea, Romul Marchiș, Sig. Catoca, Florian Sălăgean, G. Sfîrlea, Dem. Mureșian, Ludovic Marcuș și Ioan Ciceronescu. Vom reveni.

Ilusii și halucinațiuni guvernamentale.

„Kolozsvár” dela 12 Iulie publică următorul articol, asupra căruia vom reveni și mâne:

Ovațiunile, de care sînt părtași bravii noștri tirailori în străinătate, în Germania, însemnează învingerea politice noastre interne și externe.

„Această ocaziune este foarte potrivită, ca să ne dăm seama: întrucît putem conta la simpatia și stima națiunilor europene. Politica și înclinările noastre întru cât sînt potrivite a ne elupta stima și iubirea popoarelor europene.

Situația noastră a fost foarte critică. Nu se poate compara cu a nici unui stat din Europa. Și la nici un popor din Europa nu întălim mai multă energie, muncă mai statornică, circumspecțiune mai înțeleaptă întru a conduce nava statului dintre stîncile, care însemnează nimicirea sigură.

Când la 1867 guvernul unguresc și-a început activitatea și a pus coroana ungară pe capul Maiestății Sale, naționalitățile noastre au privit cu suris ironic la întreagă ceremonia.

Întreg procesul l-au considerat drept o schimbare de guvern, cum erau la ordinea

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea II.

(Urmare.)

10 Octomvrie.

Când mă uit numai la ochii ei negri, îndată mă simțesc bine! Veți, și ceea-ce mă supără este, că Albert nu pare atât de fericit, precum — a sperat, precum eu — credeam a fi dacă — Nu fac bucurios aceste semne de meditațiune, dar' aici nu mă pot exprima altcum — și cred că ele spun destul de lămurit.

12 Octomvrie.

Ossian a scos din inima mea pe Homer. Ce lume, aceea în care mă duce admirabilul poet! A umbra preste câmpie, încunjiurat de vîntul furtunos, care duce în negura aburoasă spiritele străbunilor în lumina slabă a lumii. A auzi dinspre munte în mugitul torentului din pădure văieratul îndepărtat al spiritelor din peșterile lor și vaietele fetei obidate până la moarte în giurul alor patru petri acoperite cu mușchii și earbă ale nobilului cădut, ale iubitelui ei. Când îl găsesc apoi pe el, pe cărunțul bard călător, care caută pe câmpia largă urmele picioarelor părinților sei și, vai, găsește petrite mormintelor lor, și apoi privește văierându-se la iubita stea a nopții, care se scufundă în marea agitată, și timpurile trecutului invie în sufletul eroului, acele timpuri precînd rața ei veselă lumina primejdiilor vitejilor, când luna lucia preste corabia lor ce se reîntorcea încununată de isbîndă. Când citesc durerea adîncă pe frun-

tea lui, a celui din urmă, părăsit și strălucit erou, când îl văd govăind obosit spre mormînt, cum soarbe mereu la bucurii nouă dureroase din ființa de față a umbrelor fără putere ale reșoșilor sei și se uită în jos la pămîntul rece și la iarba înaltă govăitoare în vînt și exclamă: „Va veni călătorul, va veni, care m'a cunoscut în frumseța mea, și va întreba: Unde este cântărețul, vrednicul fiu al lui Fingal? Piciorul lui va călca preste mormîntul meu și înzadar va întreba de mine pe pămînt”. — O, amice, ca un nobil armaș îmi vine să trag sabia și să slobod pe principele meu deodată din chinul sfîșietor al vieții ce pe înecutul se stînge și se trimite în urma semi-deului eliberat și sufletul meu.

19 Octomvrie.

Ah, golul acestal! Acest teribil gol ce simțesc aici în pieptul meu! Cuget adese, dacă ai pute-o strînge numai odată la inimă, întreg acest gol s'ar umple.

26 Octomvrie.

Da, îmi este sigur, iubite, sigur și tot mai sigur, că existența unei ființe puțin imoartă, puțin de tot. A venit o prietenă la Lotta, ear' eu am intrat în odaia laterală, ca să caut o carte, dar' nu am putut citi și am luat peana să scriu. Le-am auzit vorbind încet, își povesteau lucruri neînsemnate, nou-tăți din oraș, că cutare se mărită, că cutare este bolnavă, foarte bolnavă. „Are o tusa uscată, oasele i-se vîd în față și are dese amețeli; nu dau nici un creștar pe viața ei”, dise una. — „Și de N. N. este rău”, dise Lotta. — „S'a umflat deja”, dise cealaltă. Și fantasia mea viuă m'a transpus la patul acestor sîrmani; îi vedeam, că de fără voe îi întorceau vieții spatele, cum — Wilhelm,

și muierușile mele vorbeau despre aceste, de cum se vorbește, — că moare un străin. — Și când mă uit în giur și văd odaia și giur de mine hainele Lottei, aici cerceii ei pe mîșuță, și scriptele lui Albert și aceste mobile, cu care deja atât de împrietenit sînt, ba chiar și călimarul acesta și gîndesc: Uite ce ești tu casei acesteia! În toate tot. Amicii tăi te stimează; le faci adese bucurie și inimii tale i-se pare ca-și-cînd n'ar pute' fi fără de ei; și totuși, — dacă te-ai duce, dacă te-ai despărți din acest cerc? Ar umple, până-cînd s'ar umple golul, care l'ar rumpe perderea ta în soartea lor? Până cînd? O, atât de peritor este omul, încât și acolo, unde are adevărata siguranță a existenței sale, unde face singura impresiune adevărată a ființei sale de față, în memoria, în sufletul iubitorilor sei, încât și de aici trebuie să se șteargă, să dispară, și încă foarte curînd!

27 Octomvrie.

Îmi vine să-mi rump pieptul, să-mi sparg creierii, că atât de puțin ne sîntem unii altora. Ah, iubirea, bucuria, căldura și desfătarea, pe care nu le aduc eu, nu mi-le va da celalalt și eu o inimă întreagă plină de fericire nu-l voi feri pe celalalt, care stă rece și fără putere înaintea mea.

Seara.

Atîta am, și sentimentul cătră ea înghețat tot; atîta am și, fără ea toate se fac nimica.

30 Octomvrie.

Deja de o sută de ori am fost la punctul de a-i căde în grumazi! Scie marele Dumnezeu, cum i-se face omului, cînd vede atîta amabilitate învîrtindu-se pe dinaintea lui și se nu fie permis a întinde mîna după

ea; și totuși a întinde mîna este pornirea cea mai naturală a omului! Nu întind copiii mîna după tot ce le vine înainte? — Și eu?

3 Noemvrie.

Scie Dumnezeu, că de multe-ori mă culec cu dorința, ba cu speranța de a nu mă mai scula; și dimineața deschid ochii, văd soarele eară și sînt nenorocit. O, de aș pute' fi cu toane, de a-și pute' pune vina pe vreme, sau pe altul, sau pe vr'o întreprindere neisbutită, așa povara insuportabilă a vocii rele ar apăsa numai pe jumătate asupra mea. Vai mie, prea adevărat simțesc, că eu singur sînt de vină! — nu de vină! Destul, că în mine este ascuns izvorul întregii nenorociri, ca și mai înainte izvorul întregii fericiri!

(Va urma.)

Vieța viitoare și știința modernă.

După Dr. L. Büchner.

Prelucrare de Ioan Russu Abrudeanul.

(Urmare.)

Această frică sau neodihnă de torturile așa numitei renasceri, care în vechia credință indiană a jucat un mare rol, a și fost aceea, care a determinat pe fondatorul Budha la statorirea renumitei învătățuri Nirvana, care admite reîntoarcerea omului în starea primitivă a liniștei absolute și a mîntuirii de relele existenței și de pericolul renascerii, care este legat cu reînnoirea ticăloșiei vechi, ca cel mai înalt scop.

Numeri mizeria și lipsa de idei ale înșii oamenilor, care nu pot cuprinde cu mintea mărețele idei ale înțelepților indieni, și confundarea adevăratei învătățuri cu principiile brahmane și creștine au putut efectul, ca acel cuget cu timpul să se înțeleagă contrar și că

Nirvana să se schimbe într'un paradis, plin cu minuni și cu lucruri sfînte, asemenea unui cer creștinesc. O reînsuflețire a principiilor adevărate budhiste prelînga progresele științei din timpul modern este de recomandat tuturor acelor, care dintre ambele spaime, între care soartea omului este oare-cum înțepenită, — vieță eternă sau moarte eternă, — primesc pe cea din urmă.

Se pune totuși întrebarea, de care motive sau de ce simțiri sînt conduși mii de oameni și adecă mii din acei nenorociți, care înșii își scurtează firul vieții? Nu sînt ei sau cel puțin cei mai mulți dintre ei conștienți despre aceea, că prin aceasta pregătesc stării nesuportabile a existenței un sfîrșit definitiv și durabil? O credință tare despre continuarea acestei existențe prin o altă existență ce se va începe momentan dincolo de mormînt, cînd oamenii vor sta față în față cu un judecător drept, recompensător și pedepșitor, după-cum le place teologilor a afirma, ar trebui ca mai fiecare sinucideare să o facă imposibilă.

Ce privesc, stimată amică, așa demult accentuată frică de moarte sau de nimicirea vecinică a personalității noastre, vei trebui a-mi concede, că această frică, tractată la lumină, consistă numai în închipuire sau în cugetul la aceea, căci adevărata moarte însemnează numai nesimțire și nedurere. Nимicirea în sine nu este nici un rău, decât earăși numai imaginea la aceea, pe care individul și-o formează în decursul vieții. În fiecare seară a vieții noastre, fie ea cît de lungă, dorim din toată puterea inimii intrarea în o atare stare corporală și spirituală, care se obișnuiesc a fi privită de iocana sau fratele gemen al morții, în stadiul necesar al somnului, fără-ca să ne cuprindă frica de ruina conștiinței sau de nimicirea temporală a „eu-lui“

șile în era absolutismului, și nu i-au atribuit mai mare importanță ca conventicului dela Sibiu.

Naționalitățile noastre au fost obicnuite cu idei și cu visuri mari. Au strigat frățietate și egalitate; ear' această frățietate și egalitate consta dintr'aceea, ca legea s'îi asigureze fiecui drepturi separate, ca fiecare să formeze stat separat în stat; ca fiecare naționalitate să se poată îngrădi cu privilegiu. Ear' în aruncarea de idei mari au pierdut dinaintea ochilor statul unitar și tare, idea de stat, fără de care nu se poate închipui statul tare și unit.

Egalitate, frățietate și libertate! Popoarele baricatedate sub steagul acestor mari principii între privilegiu au fost cu considerare în stat numai la interesele lor. Aceste interese au mers așa departe, încât Românii au privit spre România, Sârbii spre Sârbia, Rușii spre Rusia, Germanii spre Germania, Italianii spre Italia, Croații au voit să se consolideze într'un stat separat; n'a fost asadar în lăuntrul în stat nici o legătură, nici un principiu, care s'îi conducă; fiecare a privit spre alt planet și statul unguresc a fost nimicit în numele libertății, egalității și frățietății.

Naționalitățile noastre au fost obicnuite să despecteze națiunea maghiară în propria ei patrie, s'îi așeze, s'îi cingărească drepturile și constituția; ca Maghiarul să fie slugitorul și ele să fie domnii.

Sub asemenea împregiurări a fost guvernul dela 1867; aceste au fost dispozițiile în țeară.

N'au crezut popoarele noastre, că țigul făcut cu Viena este serios; n'au crezut, că Germanii renunță la drepturile lor de a domni peste Ungaria barbară, și i-au închipuit, că în curând, pe la spate, pe sub mână eară vor fi agitate naționalitățile din partea Vienei, ca prin ele să se facă imposibilă guvernarea maghiară.

Într'o țeară, a cărei jumătate din populațiune se închina la idoli străini, a fost grea consolidarea, a fost greu a străbate printr'atâta rea voință și ură, căci putem recunoaște, că naționalitățile noastre nu ne-au iubit și nu ne-au iubit pentru aceea, căci numai de noi s'au temut și restabilirea drepturilor noastre constituționale în cele din urmă însemna sfârșitul domniei lor.

Ne-am luptat și am învins.

Guvernele dela început au lucrat mai întâiu orbecând și pipăind; la 1875 i-a ridicat steagul idea de stat maghiar; teritoriul separat, statul Sașilor, a fost desființat și statul național-maghiar a început să se clădească pe baze tari. — Ca zidul din poveste, — ceea-ce clădiam peste ăi, s'au încercat să dărîne noaptea; au început în străinătate agitație contra noastră, că noi tindem spre nimicirea popoarelor din patrie; n'au voit să observe și să înțeleagă, că noi voim un stat tare, care să asigureze tuturor popoarelor ce-l locuiesc libertatea și egalitatea de drept în cel mai sfânt înțeles al cuvântului.

Am înfrânt în lăuntru pornirile rele, am învins pe adversarii nostri din lăuntru, am asigurat respectarea legii, am format un stat tare, am creat un principiu și înaintea popoarelor noastre am falfăit cu steagul

unui principiu; am ridicat un altar pe seama tuturor popoarelor noastre, care posedă putere magică contopitoare, ear' acest altar este: idea de stat maghiar.

Stăruința, puterea, însuflețirea și inima, cu care ne-am nisuit să consolidăm statul unguresc, ni-au câștigat și în străinătate simpatii. În ciuda multelor calamități, care s'au pornit în contra noastră chiar din patrie, străinătatea este nevoită să înțeleagă, că noi nu ne silim spre altceva, decât spre un stat tare, în care toate popoarele într'o formă să fie fericite, — este silită să înțeleagă, că noi suntem tari și merităm simpatiile adevărate ale popoarelor europene.

Francezii au primit în mod distins pe turistii nostri la Paris, Germanii acum la Berlin i-au manifestat adevăratele lor simpatii, așa că sîntem mândri, că și națiunile și statele Europei aduc omagii ideii de stat maghiar.

Aceia, care și acum voesc mereu să ne ponegrească pe noi și intențiunile noastre salutare, pot vedea, că lucrarea lor subminătoare nu mai are nici un efect și cel mult pe ei îi poate sbura în aer.

Progresistii din Sârbia.

La Belgrad a reapărut dîlele aceste organul progresistilor „Videlo“ cu declarația, că acest partid eară întră în luptele politice.

Totodată publică domnul Milutin Garașanin, conducătorul partidului, un manifest, din care extragem următoarele:

La început manifestul constată, că partidul progresist i-s-a suspendat acum e anul activitatea din cauza cruzimilor și barbariilor radicalilor, apoi continuă:

De atunci situația în Sârbia s'a schimbat în mod esențial.

Atunci abia ajunsese la putere un guvern nou, necunoscut, neexpert în afacerile statului. Atunci abia se avântase la înălțimea dorită un partid în splendoarea promisiunilor sale de mulți ani.

Atunci toate privirile erau ațintite asupra lui, toate speranțele se păreau concentrate în el. Atunci toată lumea aștepta dela el începutul unui timp mai bun, în care libertatea, dreptul și progresul aveau să fie stelele conducătoare ale Sârbiei. Da, în contul multelor speranțe puse în acest guvern, în contul fericirii promise s'a suferit chiar, ca dreptul și libertatea să fie călcate în picioare și primul pas al noiei vieți constituționale a fost pătat cu sânge nevinovat sârbesc. Atunci multe au fost acceptate și suferite în tăcere. Atunci mulți au aplaudat la atrocitățile dela 14 și 15 Maiu 1889. Și când unui șir întreg de cetățeni sârbesci, când unui partid întreg i-a fost negat unul din cele mai importante drepturi constituționale și ori-ce scut al legii; când în urma acestora mai multe sute de cetățeni i-s-au sfârșit fără folos viețile, mai multe sute de locuințe omenești au fost distruse și multe sute de orfani au trebuit să iee toaigul de cerșitori, — atunci s'a mai crezut încă, că toate aceste sînt un preț mic pentru cele promise.

De aceea toate au fost acceptate, feliitate, iertate și uitate. Au rămas numai mormintele, jăriștile, pentru-că aceste nu se pot ierta, a rămas numai rușinea, căci aceasta nu se poate vindeca.

Așa a fost atunci, astăzi e altcum.

Astăzi promisiunile s'au dovedit ca fantasmagorii vage. Astăzi lumea s'a obosit a mai spera. Astăzi este cu totul altcum ca în anul trecut.

Și astăzi, ce e drept, mai stau mormintele cele vechi și altele noue se fac; și astăzi mai fumegă jăriștile cele vechi, precând altele nou se nasc; dar' astăzi ele nu sînt menite numai pentru partidul progresist.

Crimă se grăbește, a încetat a mai alege, s'a pus pe cale și merge din sat în sat, din casă în casă.

Siguranța publică, care la 14 și 15 Maiu atât de infam a fost călcată în picioare, este astăzi publice și fără rezervă atacată și amenințată cu nimicirea în toată țeara în paguă națiunii întregi. Nu mai este servită legea, ci măguliă crima. Autoritatea puterii statului e sdruncinată, autoritatea haiducilor și a altor hoți este în creștere. Onestitatea, adevărul și munca roditoare se retrag dinaintea înșelăciunii, ipocrisiei și corupțiunii. Impotența, minciuna și calomnia sînt erigate în principii de stat.

Lipsa de siguranță, negarea tuturor principiilor de drept, desconsiderarea tuturor dispozițiilor constituționale deoparte, grandomanie puerilă, compromiterea relațiilor internaționale, apăsarea puterilor productive ale națiunii și deservită nerespectare a datorințelor sfîșite ale viitorului sârbesc de altă parte: aceste nu mai sînt astăzi simptome de luptă politică între partidul progresist și radical, nu, ele sînt prețul scump, cu care întreagă țeara este silită să cumpere promisiuni goale. Astăzi nu se tractează numai de partidul progresist. Cestiunea este generală. În decursul unui an națiunea sârbescă a fost pusă înaintea unei întrebări, care este: patria.

Dacă prin urmare acum e anul partidul progresist, fiind el singur ținta, a avut dreptul să-și sisteze acțiunea politică în interesul propriu, astăzi, când patria este pusă sub întrebare, trebuie să-și țină de datorință a interveni și a lua poziție față cu situațiunea politică din țeară.

De aceea mă bucur a pute declara în numele partidului:

Că partidul progresist începînd de astăzi își va continua activitatea politică ca partid unitar.

Sînt firm convins, că toți oamenii progresului în înțelesul rezoluțiunii dela 14 Maiu a. tr. în cadrul constituțiunii și al legilor în vigoare vor pasi la muncă cu stăruință bărbătească și că în viitor, ca și până acum, vor ține mereu în minte, că adevărul este cel mai probat aliat și onestitatea cea mai onorabilă armă. Cu adevărul înaintea noastră și răzimați pe onestitate, înainte deci cu Dumnezeu și în cias bun!

(Semnat) Garașanin.

Tratatul anglo-german.

(Urmare și fine.)

Articulul 4. În Africa-vestică.

1. Granița dintre ținutul protegeat de Germania dela Togo și colonia litoralului de aur al Britaniei se începe la malul unde sînt puse semnele de graniță așezate în urma pertractărilor comisariilor din ambele părți dela 14 și 28 Iulie 1886, și se extinde în direcțiune nordică până la cercul paralel de 6 grade 10 minute lățime nordică.

De aici se îndreaptă spre Vest de-a lungul numitului grad de lățime până la malul stîng al râului Aka și continuă prelîngă cursul acestuia în sus până la lățimea paralelă de 6 grade 10 minute lățime nordică. Se întinde apoi mai departe pe acest grad de lățime în direcțiune vestică până la țărmurile drept al râului Dachawe sau Shavoe, urmează malului acestui rîu până la lățimea paralelă, care se va hotări prin punctul înbucăturii râului Deine în Volta, ca să fie continuat apoi spre Vest pe amintitul grad de lățime până spre Volta. Dela acest punct merge în sus pe malul Voltei până-ce ajunge în urma tratatului din 1888 ca o zonă neutrală împreunată, care își ia începutul la vîrsarea râului Dacka în Volta. Fiecare din ambele puteri se deobligă, ca nemijlocit după încheierea acestui tractat să-și retragă toți amployații și rînduitorii din acea regiune, care prin determinarea de sus a graniței este concesă altei puteri.

2. După-ce pentru ambele guverne s'a documentat în mod demn de creșut, că în golful de Guinea nu se află nici un rîu, care să corăspundă celui dat pe hartă și amintit în tratatul dela 1885, astfel va valora ca graniță între ținutul german dela Camerum și între regiunea britanică mărginașe o linie, care, începîndu-se din partea superioară din spre Rio del Rey Krieks, merge în direcțiune dreaptă spre punctul așezat aproape cu 9 grade 8 minute în lungime ostică, care pe harta admiralității britanice este însemnat sub numele de „Rapids“.

Articulul 5. Se adauge, că prin contractele și tratatul, care din sau în favoarea uneia din ambele puteri vor atinge și părțile nordice dela Benue, dreptul altei puteri de a face negoț liber fără de nici o plătire a dării în și dela malul lacului Tsad se nu fie violat.

Despre toate contractele, care se vor încheia asupra ținutului dintre Benue și lacul Tsad, trebuie ca o putere să o avizeze pe cealaltă.

Articulul 6. La toate liniile de limitare descrise în articlii 1—4 pot fi îndreptări, care apar ca necesare cu privire la raporturile locale, dar' numai prin învoirea ambelor puteri.

Articulul 7. Ambele puteri se obligă, ca nici una din ele să nu se amestece în sferile lor de influență, hotărîte pentru fiecare în articlii 1—4. Nici o putere nu va face cuceriri sau câștig în sfera de influență a celeilalte, a încheia contracte, a-și însuși dreptul de suveranitate sau protectorat, sau de a împedea lăptirea influenței a celeilalte puteri. Se va decide, ca nici un fel de societăți sau indiviți, care sînt supuși unei puteri, să nu

exerceze dreptul de suveranitate în cealaltă sferă determinată, decât numai cu învoirea acesteia.

Articulul 8. Ambele puteri se obligă, ca în toate părțile sferelor ce li privesc în internul granițelor, ale căror zone libere sînt stipulate prin actul berlinez din 1885, la care se referesc primii 5 articli ai celui act cu datul tratatului prezent, să aducă în întrebunțare hotărîrile celui articlu, care îi dă comerțului o libertate perfectă. Navigațiunea pe lacuri, rîuri și canale, precum și în porturile acelor ape, este pentru ambele drapeluri liberă. În privința negoțului de transit sau litoral nu există nici un tractament deosebit. Mărfurile de ori-ce proveniență nu sînt supuse nici unui fel de impozite cu excepțiunea acelor, asupra cărora nu sînt și nu se pot încasa vămii diferențiale, pentru de a lucra în interesele investițiilor comerciale. Nu sînt îndreptățite nici un fel de impozite de transit, nu este admis nici un monopol. Supușii fiecărei din ambele puteri se folosesc de favorul comerțului liber numai în regiunile, care se află în lăuntru zonei comerțului lor liber.

S'a stipulat apriat, ca în consonanță cu aceste hotărîri importul de mărfuri al ambelor puteri să fie liber de toate pedecile și impozitele de transit între lacul Nianza și statul Congo, între lacul Nianza și Takanika la lacul Takanika și între acest din urmă și frontiera nordică a ambelor sfere.

Articulul 9. Concesiuni de comerț și mine în sfera altei puteri adevărate drepturi de proprietate, care aparțin societăților sau indiviților, supuși uneia din ambele puteri sînt datoriti ale încredinței, în cas dacă valoarea lor este satorită după toată forma dreptului. Aceste concesiuni însă trebuie exercitate în consonanță cu legile locale.

Articulul 10. În toate regiunile Africei, care se află sub influența ambelor puteri, li-se asigură misiunilor ambelor țeri deplina scutire. Pentru toate formele de exercitare a religiunii și a învătăturii religioase este proclamată toleranța și libertatea religioasă.

Articulul 11. Britania se deobligă a face valorabilă întreaga sa influență spre restaurarea unei convențiuni amicale, prin care Sultanul de Zanzibar, care va ceda toate posesiunile sale din continent cu deservirșire Germaniei, care s'au hotărît în contractele de concesiuni ale societății germane ost-africane, totdeodată însă cu dependențele acelor și a insulei Maffia. Se va stipula, ca Alteța Sa Sultanală să primească o despăgubire pentru pierderea ce o suferă prin concesiunea aceasta.

Germania se deobligă, a recunoaște protectoratul Angliei peste restul posesiunilor Sultanului de Zanzibar cu excepțiunea insulelor Zanzibar și Pemba, totodată asupra proprietăților Sultanului din Witu și asupra regiunii mărginașe de Idismaju, de unde Germania își retrage drepturile sale de suveranitate.

Se va hotări, că dacă concesiunea țărmurilor german n'a intrat în vigoare înainte de acceptarea din partea Britaniei a protectoratului asupra Zanziberului, atunci guvernul Maiestății Sale își va lua datoria despre acceptarea acestuia, încercând a întări influența lor la Sultanul, spre a-l pute aduce la această abdicare sau concesiune și pentru o despăgubire mai mică.

Cu deosebire s'a făcut o înțelegere asupra acesteia, ca cu privire la determinarea granițelor, cuprinsă în articlu 4, îndată să se lase formarea unui comitet de comisari, care să ducă în deplinire o atare îndreptare.

Articulul 12.

1. Cu reserva consimțămîntului parlamentului englez suveranitatea asupra insulelor Helgolande și împreună cu toate apertinențele se va ceda din partea Maiestății Sale a reginei Maiestății Sale împăratului german. 2. Guvernul german va da drept persoanelor de origine din regiunea cedată de a-și alege indigenatul britanic până la 1 Ianuarie 1892, și anume sau ele, sau copii lor prin părinții și tutorii lor. 3. Persoanele indigene din ținutul cedat precum și copiii lor născuți înainte de ziua subscrierii acestui tractat sînt eliberați de a intra în armata de război sau în flotă în Germania. 4. Legile și obiceiurile usitate în țeară până în acest timp rămân și mai departe neschimbate, dar' numai întrucît este posibil. 5. Guvernul se deobligă, ca tariful de impozite valabil până în 1 Ianuarie anul 1910 să nu-l ridice. 6. Toate drepturile de proprietate, care aparțin persoanelor private sau corporațiilor engleze cîștigate în Helgoland rămân deosemena îndreptățite, datoriile lor însă se cuvin Maiestății Sale împăratului german. Sub expresiunea „drepturi de proprietate“ este cuprins dreptul de a da signale al Lloydului. 7. Drepturile pescarilor britanici, de

nostru spiritual. Și totuși nu scim în momentul, în care adormim, dacă somnul ce ne apucă n'o să fie pentru todeauna, sau dacă în decursul somnului nu ne poate surprinde adevărata moarte. Pentru-ce dar' să ne temem înainte de începutul unui stadiu, care nici într'un alt mod nu se deosebește de somnul binefăcător, decât prin aceea, că deșteptarea și cu aceasta reînnoarea existența obicnuită este exclusă. O astfel de stare de inconștiență ar putea chiar așa de bine să dureze un milion de ani sau în eternitate, ca și câteva oare, fără-ca noi să fim conșcii despre aceea. Destul de clar era acest raport și pe timpul marelui bărbat și cunosător de oameni Shakespeare, care în scrierea sa intitulată „Măsură pentru măsură“ mîngăie pe condamnatul la moarte Claudiu cu cuvintele:

— „Odichna ta cea mai bună este somnul! „Pe care-l chemi adese-ori și tremuri înaintea morții,

„Care totuși nu este departe!“

Deja și Socrate ăice cătră Plato (Apologia Socratis), că moartea, dacă ni-ar răpi pentru todeauna conștiența, ar fi un câștig minunat, deoarece-ce un somn mai adînc și fără de visuri este de preferit chiar și înaintea celor mai fericite dîle din viață, — o sentență, căreia mulți dintre scriitorii clasicității se alătură.

În faptă în somnul adînc și fără de visuri avem tocmai așa de puțin o presimțire despre oarele trecătoare, după-cum avem în în moarte despre vecinicie. De aici urmează, că moartea nu este altceva, decât un somn prelungit și fără de sfîrșit. Și după-cum somnul recreator este încheierea conform cerințelor naturii a unei dîle de mișcare, de lucru, chiar așa este moartea încheierea naturală a unei vieți. Un om, care la lucru și

osteneală vreme îndelungată s'a lipsit de somn, are numai un singur gând sau dorință, o singură necesitate, față cu care repășesc ori-care alte dorințe, este pofta de odichnă și uitare de sine prin somn. Aceasta valorează și pentru omul bolnav și plin de dureri, care deosemena doresc somnul, ca pe cel mai bun mîngăitor sau ajutător. Pentru-ce să fie altcum cu viața și cu moartea? Pentru-ce trebuie dar', ca individul, ajuns odată la finea vieții sale obosite, să ceară numai repăus și eliberare de lucru? Pentru-ce omul necăjit de nemăratele patimi corporale și sufletești să nu dorească moartea sau budhistica Nirvana ca mîntuire vecinică? Pentru-ce să nu se teamă și el, ca Budha, de chinurile renascerii sau ale metempsichosei, care în cel mai bun cas nu le pune în perspectivă decât numai repășirea suferințelor vechi ale existenței, poate însă într'o formă mai îmbunătățită?

Cugetul, că individul în viitor nu va fi mai mult aici (pe pămînt) și că întreaga desvoltare a lumii și a omenirii se va continua, fără-ca el însuși să rămână ca privitor sau ca participant, poate tocmai așa de puțin incomoda și neliniștit în înțeleptul muritor, după-cum l'a neliniștit gândul, că în vremea unui trecut infinit nu era aici. „Și-a făcut cândva vre-un om griji sau supărare, că n'a trăit în timpul, când Grecii au asediat Troia, sau când Alexandru cel-mare a subjugat aproape întreg globul pămîntesc? Sau că n'a putut vedea, cum pămîntul nostru înainte cu atâtea milioane de ani s'a scos ca corp ceresc din negura primitivă? Chiar așa de puțin ne poate întrista, că nu vom fi aici, când viitoarele întemplări vor pune în mișcare lumea și oamenii, sau că nici un ochiu omenesc nu va vedea cum planetul nostru se va descompune în chaosul elementului primitiv, din care s'a

născut, și cum se vor prăbuși în noaptea veciniceii uitări toate lucrurile mărețe, create odată de oameni pe pămînt. Această contemplațiune l'a condus pe învătățul roman Lucretius Carus la scrierea acestor frumoase versuri:

„Precum de reci eram, când spre a Cartaginei ocupare
„Armata se 'ndesau și lumea tremura de o larmă mare,
„Așa nu ne va păsa, dacă sufletul și corpul,
din care consistăm
„Se vor distruge, și dacă se vor împreuna pămîntul
„Cu marea și marea cu pămîntul!“

Fericit se poate numi marele liber cugetător, că nu i'a fost dat să trăească și să vadă, cum cuvintele cele mai frumoase și mai pătrunzătoare n'au putut împedea, ca lumea numai puțini secolii după moartea sa să fie legată 1000 de ani și mai mult în mod ne mai pomenit în cătușile credinței celei mai deșerte și mai întunecoase.

Mai scurt și mai marcat decât Lucretius Carus a exprimat același cuget înainte de el cu 300 de ani talentatul Epiecur în următoarele cuvinte ingenioase: „Moartea pe noi nu ne împoartă, pentru-că, unde sîntem noi, nu este moartea, și unde este moartea, nu sîntem noi!“

Nimic nu poate fi mai adevărat și totodată mai liniștitor, pentru-că ființa morții individuale consistă în pierderea conștienței, așa că fără aceasta nu există nici o simțire a morții, și ceea-ce înspăimîntă, adică frică de moarte așa tare lăptă, nu zace în întreg simțămîntul de durere provocat prin moarte, ci pur și simplu în aceea, că cîtă vreme există conștiența, toate cugetele sînt concentrate în ea. „Moartea“, ăice Zimmermann, „nu are nimic așa înfrorător, decât viața acelor, care își cugetă moartea atât de îngrozitoare“. Prin

urmarea acei oameni, care se pot considera de cei mai fericiti, care din cauza unei vieți laborioase și pline de fapte n'au vreme sau răgaz de a se gândi la moarte, căreia îi urmează tare inconșcii și nepregătiți, precum și aceia, care au lipsă de cultură și de premeditare asupra lor înșiși, nu s'au ocupat niciodată și nu se ocupă serios cu cugetul morții.

Care ar voi să obiectioneze, că moartea, dacă pășese momentan și fără de veste, atunci trebuie să fie mai înspăimîntătoare, acela uită cu totul aceea întocmire cunoscută și binetăcătoare a naturii, care — abstrăgînd dela considerațiunile amintite mai sus — lasă ca frica de moarte să apară ca un ce tare nebunesc și neîntemeiat. Dacă cei mai mulți dintre oameni ar sci, cum s'îi închipuiească de regulă moartea mai ușoară, decum o cred, și cum cei mai mulți merg din viață fără de a avé vre-o conștiență sau simțire despre aceea, atunci n'ar exista atâtea casuri, în care oamenii s'îi amărească prin nebasata frică de moarte și ultimii ani din viață; și dacă un individ s'ar întoarce earăși în viață după moartea sa, probabil că ar afla motive de a se mira foarte despre neîntemeiatul lui frică de moarte. Zace în natura procesului vieții, că în aceeași măsură sentimentul vieții se micșorează în conștiență, în care aceasta închină spre sfîrșit. Este o observare generală a medicilor, că în 9 părți din 10 ale casurilor de moarte, momentul sau și numai simțămîntul morții ce se apropie nu-i vine muritorului spre simțire și spre conștiență și că aceasta din urmă încă tare de înainte este astfel turburată prin împușinarea puterilor de viață și prin influența boalei, încât ori-ce simțire trebuie să lipsească.

(Va urma.)

a ancora în orice vreme, de a-și căuta mijloace de trai și apă, de a face reparaturi, de a vinde pești, de a descărca marfă și de a usca mri, rămân neatinse.

Berlin, 1 Iulie 1890.

Edvard B. Malet, H. Percy Anderson Caprivi, K. Krauel.

CRONICĂ.

Archiducele Iosif August, fiul Archiducelui Iosif, va depune în 21 l. c. și în zilele următoare la Martinsberg înaintea directorului reg. sup. de studii și înaintea mai multor profesori din Raab examenul de maturitate. Ca comisar ministerial va funcționa abatele din Martinsberg Klaus Vaszary.

Căsătoria Archiducesei Margaretha. Diarele budapestane spun, că din Dillingen a plecat spre Budapesta în 13 Iulie o deputație de ofițeri germani ai regimentului de Chevauxlegers Taxis (colonelul Baron Ferry, căpitan baron Falkenhäusen și locotenentul cavalei de Schultes), ca să asiste la cununia prințului Thurn-Taxis, proprietarul celui regiment, cu archiducesa Margaretha. Deputația a descins în „Hotel Victoria“.

Statute aprobate. Ministrul reg. ung. de agricultură a aprobat statutele reuniunii agricole din Vurpér.

La directoratul-suprem de școale al cercului Sibiului e de ocupat postul de cancelist cu salariu anual de 400 fl. și rețut de curat 100 fl. Cererile sînt a se înainta până în 20 August a. c. st. n. la direcțiune.

Scire personală. Excelența Sa comandantul de corp de aici baron Szveteny a plecat Duminecă seara la Budapesta, spre a fi de față la cununia archiducesei Margaretha cu prințul Albert de Thurn-Taxis sîrășită astăzi.

Un nou batalion bosniac de infanterie. După-cum se anunță din Sereievo lui „Reichswehr“, în anul acesta se va înființa în Bosnia și Ertegovina un nou batalion bosniac de infanterie. Cu aceste vor fi nouă batalioane bosniace de infanterie. Companiile noului batalion se vor disloca în respectivele stațiuni ale cercului de întregire, și adică: compania primă în Sereievo, a doua în Banialuca, a treia în Dolina-Tuzla și a patra în Mostar. Numitei foi i-se raportează mai departe, că la exercițiile din anul acesta dela Bruck L. Laita va lua parte și un batalion bosniac.

Celii și Maghiarii. Din Praga se telegrafează, că în adunarea de alegători a Cehilor tineri, ținută în comuna Weinberg, Iuliu Gregar a susținut sub apulsa frenetică, că punctuațiunile vieneze de tranșăciune nu urmează alt scop, decât ca pe poporul boem să-l aducă în o atare pozițiune față cu Germanii, după-cum li-a succed această Maghiarilor față cu Slovaci deveniți expatriați, ai căror copii chiar se și cumpără, ca astfel mai în urmă să poată fi maghiarizați. Această sentință ponderoasă ce atinge pe Maghiari a fost întimpinată cu strigăte injurioase.

Un club nou. „Clubul candidaților de advocat și al practicanților în drept“ s-a constituit și statutele s-au înaintat ministrului spre aprobare.

Balul din Betlean, în comitatul Solnoc-Dobăca, anunțat pe 27 Iulie a. c., din cauze neprevăzute, se amână pe 3 August a. c. st. n., ceea-ce pentru orientarea on. public deja invitat, ținând cont de numeroasă participare, se aduce la cunoștință publică din partea comitatului, avînd acest bal scopul sau de binefacere. Betlean, în 13 Iulie 1890. Comitetul arangiator.

Sat ars. În comuna Lumperd din comitatul Sălagului a fost Merceura trecută un foc groasnic. Au ars 55 case, 122 edificii laterale și o mulțime de animale. Se știe că chiar și oameni ar fi căzut jertfă acestui foc înfiorător.

Bani falsi. În Șelimbér s'au aflat de curînd două piese de câte un florin făcute din cositor. Procedura criminală s'a introdus deja.

Grindina cea mare, care a cădută la 4 l. c. n. în o parte a Câmpiei, a făcut pagube însemnate în sîmînțătură. Opt comune au fost atinse de acea grindină, careia au cădută jertfă chiar și oameni. În comuna Săcal au fost omorîte de grindină patru persoane. Dintre toate comunele mai greu a fost atinsă comuna Grebeniș, a cărei recoltă a fost și în anul trecut nimică de grindină.

Nenorocire la vînătoare. Din Brașov se telegrafează, că directorul de mine Iosif Galtz a împușcat la vînătoare în pădurea Crisavului din nebagăre de seamă pe amicul sau, fabricantul de licor Iuliu Teutsch. De desperare, Galtz a voit să se sinucidă.

O întîmplare groasănică, despre care i-se anunță din Sătmăr cărului „Debr. Ell.“, a avut loc zilele aceste în comuna Királydöröz. În acea comună locuiesc un proprietar cu numele Elemir Gerzon cu soția și cu fratele său. Cel din urmă, care a absolvat școala agronomică din Dobrinț, înainte cu câțiva ani a pătimit de alienațiune mentală și a fost internat într-o casă de alienați, de unde a eșit sănătos. Dilele aceste a fost apucat cară de alienațiune mentală și într'un acces de nebunie se aruncă

cu un cuțit asupra soției fratelui său. Acesta intrînd tocmai atunci în odaie și vîedînd pericolul, în care se afla soția sa, apucă revolverul și trase în frate-sau, pe care îl lovi în piept. Netericitul se află între vieță și moarte.

O călătorie interesantă cu balonul. După-cum se anunță din Viena, în noaptea de Vineri 11 l. c. n. spre Sămbătă balonul „Radeckzy“ a făcut o călătorie aeriană de 11 oare. Balonul a debarcat norocos în diua următoare înaintea amedii la satul Bruczkow în Posen. Distanța dela Viena până la locul de debarcare e de 550 kilometri. Aeronautii au fost locotenentul Hoernes din regimentul de cai ferate și sublocotenentul Eckert din regimentul de geniu Nr. 1.

O sută cincideci de copii scăpați dela moarte. Unei foi vieneze i-se scrie din Veneția, că la 6 l. c. n., când copiii poporațiunii mai sărace se transportau la baie în bărci, o naie încărcată cu lemne lovi în o barcă, în care erau 150 de copii, și o răsturnă. Într-o clipită toți copiii cădăru în apă. Mulțimea ce era de față vîedînd aceasta, isbucni în strigăte de durere. Din fericire nenorocirea se întîmplă în apropierea năii de răboiu „l'Esploratore“. Matrozii de pe această naie, privați, gondolieri și soldați, îmbrăcați cum erau, lăsară în apă să scape copiii de înec. Le și succese a-i scăpa pe toți 150. Copiii scăpați se luau în primire decătră matrozii de pe naia numită și se predau îngrijirii medicului năii și a altor persoane ce veniră în ajutor.

Înbiuleul lui Gutenberg. În 24 Iunie s'a sîrbat în mai multe locuri îubiuleul de 450 de ani al invențiunii tipografiei, în special în Mainz, orașul de nascere a lui Gutenberg.

Holera în Spania. După-cum se telegrafează din Valencia cu datul de 11 Iulie n., în acea provincie au fost 26 îmbolnăviri și 13 casuri de moarte de holera.

VARIETĂȚI.

(Jurnal de mâncare.) Americanii, scrie „Timpul“, numai ei sînt oamenii cei mai practici, poate, dar' de sigur și cei mai originali.

Și când această originalitate îi apucă, ea atinge culmea.

S'a fundat la New-Yorck un nou jurnal, cât se poate de curios.

Jurnalul „Comestibil“, astfel îi e numele, se vinde cu numărul și consistă din foi subțiri gustoase, din coloare gălbuie, făcute dintr'o pastă excelentă împărțită în foi elastice și de un aspect ca hîrtia.

Pe această hîrtie de un gen nou se tipăresc tot felul de lucruri: invitări, liste de bucate și programe; pentru aceasta, nu s'ar pute face recurs la cerneala tipografică, care ar strica gustul, în locul cernei se imprimă cu ciocolată lichidă.

În aceste condițiuni ar trebui să fie un scriitor foarte plicticos sau foarte sever pentru a nu căștiga pe cititorii sei, trecînd așa de direct prin stomacul lor. Cu toate aceste redactorii acestor foi originale se plîng, se vede, cu un sentiment de amor propriu jicnit, că cititorii, mai cu seamă cititoarele, mănîncă jurnalul mai înainte de a-l citi.

La ce bun atunci ca scriitorul să mai aibă talent!

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 15 Iulie n. Toate foile sîrbătorești în termeni însuflețiți nunta din casa Archiducelui Iosif ca o ți de bucurie a națiunii. Astăzi dimineața s'au făcut ultimele dispozițiuni pentru cununia Archiducesei Margaretha. Cununia Archiducelui este formal prefăcut în grădină. Piața sfîntului George este bogat decorată cu steaguri. Capela sfîntului Sigismund cu draperii de damast roșu și cu cele mai rari plante exotice oferă un aspect imposant. De dimineața continuă adunarea în masse a publicului, care formează cordon în giurul palatului. Oaspeții au început să se adune după oarele 10. Bogate costumuri de gală maghiare și uniforme într'aurite prevalează. Punct la oarele 11 s'a pus cortegiul de cununie în mișcare și în ciuda dispozițiunilor făcute n'a putut înainta decăt în pas. În capelă a așteptat primarele cu clerul, după care s'a început actul cununii în capela ocupată de un public strălucit. Primarele Simor a ținut o vorbire pătundătoare. După împărțirea binecuvîntării cortegiul s'a reintors la palat între aclamațiunile frenetice ale publicului.

Bibliografie. Însceințare.

Societatea științifică și literară din Iași face cunoscut prin aceasta, că publicațiunea ei „Arhiva“ nu mai este în editura domnului Cuperman, ci a luat-o pe seama sa; prin urmare ori-ce s'ar atinge de Arhivă să se adreseze cătră D. Grigor C. Buțurean, strada Buna-Vestire Nr. 6.

Totodată se aduce la cunoștința publică îmbunătățirea ce a hotărît să facă societatea, anume de a scoate „Arhiva“ neîntîrziat la 1 fiecei luni, în formatul de mai înainte, câte 56 până la 60 pagine numărul. Prețul abonamentului pentru un an este 15 lei în țeară și 18 lei în afară. Numărul costă 1 leu 50 bani.

Cărți școlare.

Profesorii Dr. Ioan Crișian și Nicolau Putnoky au scos de sub tipar și se află de vîndare la librăria archidieceșană din Sibiu:

1. *Gramatica limbii maghiare* pentru clasele inferioare dela școalele medii și pentru preparandii, op. aprobat.

2. *Carte de citire maghiară* partea I., acomodată la formele tractate în „Gramatica limbii maghiare“ pentru cl. I. și II. dela școalele medii și pentru preparandii, op. aprobat.

3. *Carte de citire maghiară* partea II., cu o introducere în sintaxa limbii maghiare pentru cl. III. și IV. dela școalele medii și pentru preparandii, op. aprobat.

4. *„Toldi“,* narațiune poetică de I. Arany, întregită cu adnotațiuni și vocabular, menită pentru clasa IV. dela școalele medii, conform planului ministerial, și pentru cursul din urmă preparandial.

Toate cărțile împrînte pot fi folosite și la școalele civile de fete și băieți.

Le recomandăm atențiunii celor interesați.

„Revista Catolică“. Apare la 30 și 15 a fiecei luni în Baia-mare. Tipografia lui Mihail Molnár. Directorul periodicului Dr. Vasile Lucaci. Anul IV. Fascicolul XXII. dela 30 Iunie 1890. Sumar: 1. Nisîințele catolice în România. 2. Răpăusul dominical. 3. Cele trei fecioare negre din Africa-ecuatorială (continuare). 4. O deslușire pentru cei puțin credincioși. 5. Corespondențe. 6. Revista contemporană.

„Lumina“. Revistă literară. Apare odată pe lună în Craiova. Anul I. Nr. 1 pe Iulie. Sumarul: Cuvînt către lectori, de comitet. — Lelia, novelă de C. Theodorian. — Sonet, poezie de P. Vulcan. — Regretul, poezie de P. Niculescu. — Te întreb, poezie de Caton Theodorian. — Moartă, poezie de Pedro. — Cobori, poezie de Krater. — Noaptea, impresiune de C. Th. — Concert, de M. Iunck. — Lîngă un rîu, poezie de Cezar. — Bibliografie, însceințări.

Extrase din fol bisericești și școlastice.

Post vacant:

— Un post de învățător la școala de fete gr.-or. din Voivodînti, protopresbiteratul Verșetului. Emolumentele sînt: În bani gata 300 fl; pentru conferințe 10 fl; pentru scripturistă 4 fl.; 16 metri de lemne în natură și curatir liber. A se adresa până în 30 Iulie st. v. a. c. la oficiul protopresb. gr.-or. în Mercina.

Călîndarul zilei.

4/16 Iulie 1890.

Italian: Andreiu Ar. Crit.

Gregorian: Rut.

Soarele: răsare 4.15, apune 7.55

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Iulie n. 3 oare dimineața.				
Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 762.7)	Diferența din prejă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
725.7	+2.4	+19.3	+28.1 +16.7	S

Din țeară, 13 Iulie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul
Budapesta	754	+20.2	N 2
Sătmăr	756	+25.0	SV 5
Cluj	759	+19.4	V 4
Orșova	757	+22.0	S 1
Timișoara	757	+21.3	SV 3
Arad	755	+25.0	S 2
Panciova	754	+24.2	SV 2

Sosiți în Sibiu.

La 15 Iulie n.

Hotel „Neurhner“. Helm din Solyom. Conte Wrangel cu soția din Viena. Breitenfeld din Viena, Pollak din Praga și Hecht din Budapesta, comercianți. Gurányi, inginer din Budapesta. Contele Pálffy din Sămbăta. Baron Erlanger, sublocotenent din Mediaș. Hotel „Meltzer“. G. Bendl din Budapesta. Gärtner și Styasni, sublocotenenți din Orăștie. Fr. Scholler din Habendorf, Enrietta Sander, profesori de pian din Rimmic-Velcea. Hirschham, negustor din Făgăraș.

Economic.

Acordare de favoruri din partea statului. Fabrica de țeluloză din Zernești s'au acordat pe timp de 40 ani favorurile din partea statului cuprinse în art. de lege 13 din 1890.

Starea sîmînțăturilor în Ungaria. Asupra stării agricole în Ungaria în timpul dela 6 până la 10 Iulie se raportează: De uscăciunea și căldura acestor zile sîmînțăturile de primăvară au început să sufere, ceea-ce se observă în măsură mai mare la ovăs, porumb și napi. Recolta grăului a dat un produs de mijloc bun și mai bun ca de mijloc, cu puține excepțiuni în unele părți. În general 11/10 procente se indică mai slabe ca de mijloc, 46²/₁₀ procente de mijloc și 57¹/₁₀ procente mai bune ca de mijloc.

Săcara. Seceratul s'a terminat prin unele părți, prin altele decurge încă; în comitatele nordice săcara încă nu e coaptă. Recolta în privința calității e în prevalență bună, deoarece grăunțele sînt frumoase, mari și grele. Cantitativ rezultatul e în toată țeara de mijloc bun. După starea generală 2-2 procente sînt mai slabe ca de mijloc, 61-4 procente de mijloc și 36-4 procente mai bune ca de mijloc.

Orzal. Trieratul orzului iernatec și seceratul celui vîratec decurg. Resultatul e cantitativ în prevalență mediocru, pe alocurea slab, calitativ însă în prevalență bun. În general 12-20 procente sînt mai slabe ca de mijloc, 67-70 procente de mijloc și 20-10 procente mai bune ca de mijloc.

Ovăsul a suferit mult pe unele locuri de căldura și uscăciunea cea mare, pe alte locuri sîmînțăturile s'au mai îndreptat totuși în urma ploilor. Starea procentuală a ovăsului e: 31-8 procente mai slabe ca de mijloc, 60-2 procente de mijloc și 8 procente mai bune ca de mijloc.

Porumbul are necesitate de ploaie, în general însă se poate indica ca mulțumitor, cu toate-că pe alocurea începe deja a se îngălbinii și e slab. Legumile de grădină și păstăioasele, cănepea și inul sînt deosemena mulțumitoare, sufer însă totodată de secetă.

Cartofii dau în prevalență atât calitativ, cât și cantitativ un produs bun. Napii de zahăr și de nutreț, deși pe alocurea sînt slabi, sînt mulțumitori, au lipsă însă de ploaie.

Vița de vie stă în general bine, suferă însă pe alocurea.

Poame sînt preste tot puține.

Recolta de grâu a Ungariei în 1890.

După o estimățiune lăpătită în cercurile de specialitate recolta de grâu a Ungariei în anul acesta va întrece rezultatul calculului mediu al celor 40 de ani din urmă cu 12-3 milioane măji metrice; produsul total se extimează cu 42-3 milioane măji metrice. Recolta în calcul mediu a celor 40 de ani din urmă a fost de 30-3 milioane măji metrice. După aceeași estimățiune săcara va da în estan 15 procente, orzal 10 procente preste produsul în calcul mediu, ovăsul un produs de mijloc complet.

Tirgul de rimători din Turnu-Severin. Dela 1 Aprilie până la 9 Iunie au intrat în tirgul de rimători dela Turnu-Severin 2315 rimători, din care 233 au fost transportați în interiorul țerii și 111 au fost exporțați în Austro-Ungaria, rămînînd în sălășe 1971 rimători. În acest interval nici un rimător n'a fost ucis sau exterminat și deosemena nici unul n'a perit sub durata carantinei.

Piața din Făgăraș, 11 Iulie Grâu frumos betolitra fl. 6.— până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 5.— până fl. 5.50, săcara fl. 5.— până fl. 5.50; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.—; ovăsul fl. 2.50 până fl. 2.70 sîmînța de căneapă fl. 7.— până fl. 8.—; sîmînța de in fl. 7.—; până fl. 8.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; lîntea fl. 8.— până fl. 10.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2.—; mîlaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sîu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—; unsorea de porc 65, slămina 60—65; căneapă fl. 30.—până 35.—. Un chilo carne de porc — cr.; carne de vită 30—32; carne de vițel — 26 carne de mel 24 cr.; ouă 6 cu 10 cr., chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sîu — cr. până 40 — cr.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 13 Iulie n. s'au notta: unguresci bătrîni grei 45.— cr. până 45¹/₂ cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48¹/₂ cr. de mijloc 46 cr., până 47¹/₂ cr., ușori 44 — cr., până — cr., marfă țărănească, grea — cr., până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54¹/₂ cr., ușoară 42.— cr., până 45¹/₂ cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45¹/₂ cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47¹/₂ cr., îgrășați cu hgină — cr., până — cr., per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 12 Iulie 1890.

Mărfuri	Cantitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu			
Băntăneș nou	74	—	79
Grâu dela Tisa	78	8.—	8.10
Grâu dela Tisa	78	7.95	8.05
Grâu de Alba-regală	78	8.—	8.10
Grâu de Bácska	78	8.—	8.05
Unguresce de Nord	74	—	75

Sîmînțe, vechi ori noue	Sotul	Cantitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilogr.	
			dela	până
Săcără				
Orz				
Nutreț de vînare				
de bere				
Ovăs				
Cucuruz (porumb)				
băntă de sîlt soiu				
Meiu Hrișcă				

Mărfuri pe termen	Cantitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu			
Cucuruz			
Ovăs			

Produse diverse	Notă	Cursul	
		dela	până

Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	46.—	50.—
"	franceză	7.18	7.19
"	italiană	62.—	64.—
Oleu de rap.	roșie	28.—	30.—
Oleu de in	rafinat	33.—	34.—
Uns. de porc	dela Pesta	50.50	51.—
Slăuină	dela țeară	40.50	41.—
Său	avîntată	49.—	50.—
Prane	afumată	35.—	36.—
Lictar	din Bosnia, în buți	—	—
	din Sărbia, în saci	—	—
Nuci	slavon, nou	21.—	22.—
Gogoși	băntăneș	—	—
	din Ungaria	—	—
	unguresci	—	—
	sîrbesci	—	—
Miere	brută	—	—
	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	125.—	126.—
Spirt	brut	12.75	13.—
	Drojdițe de spirt	14.75	15.25

Cursul pieței din Sibiu.

Din 14 Iulie st. n. 1890.

Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.18 vînd. 9.23
Lire turcesci 10.40 „ 10.50
Imperiali 9.40 „ 9.50
Ruble rusești 1.32 „ 1.33

Bursa de Budapesta.

Din 12 Iulie st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 102.20
" " " 4% 99.90
" " hărtie 5% 117.—
Imprumutul căilor ferate ung. 97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 112.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 112.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 83.30
Bonuri rurale ung. 89.—
" " cu cl. de sortare 104.—
" " băntăneș-timșene 99.—
" " cu cl. de sortare 95.75
" " transilvane 139.—
" " croato-slavone 127.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 88.25
Obligațiunile desp. regalilor 89.—
Imprumut cu premiu ung. 169.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 147.—
Renta de hărtie austriacă 980.—
" " argint austriacă 343.—
" " aur austriacă 308.20
Losurile austr. din 1860 102.—
Acțiunile băncii austro-ungare 5.58
" " de credit ung. 9.28
" " austr. 57.35

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebreale,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năseului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V. ntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoalca.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioiri.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA”

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente **D. C. Pascu,** Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole”.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținării vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "
4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 "
8. Fileră de înmanare 1 conț (à 25 coale) 44 "
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "
11. **Testimonii** pentru școalele populare una sută 80 "
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 "

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. **Cartea principală de comput** (10 coale) 25 cr.
2. **Kötelezvény** " " 20 "
3. **Hivatalos bizonyítvány** " " 20 "
4. **Conspect** despre suma trimisă **vicecomitelui comitatens** " " 20 "
5. **Raport** despre banii, care se subștern **vicecomitelui comitatens** " " 20 "
6. **Schulversäumnissausweis** " " 20 "
7. **Conspect** despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " 20 "
8. **Adásvevési szerződés** " " 20 "
9. **Honved-Veränderungsausweis** " " 20 "
10. **Tartozkodási változási kimutatás** " " 20 "
11. **Protocol de exhibite** (gestiune) " " 25 "

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului ficioir de craiu și a preafrumosei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.